

Jeg har Tillid til, at den højtærede Finansminister fremfor nogen anden tidligere Finansminister har Betingelser for at kunne gennemføre denne Reform, og jeg haaber ogsaa, at Forholdene have udviklet sig saaledes, at Betingelserne for denne Reformens Gennemførelse i det hele ere bedre, end de have været nogen Sinde tidligere. Jeg mener, at der er Mulighed for, at Folketing, Landsting og Regering i Forening og hver for sig ville lægge alle Eyner og Kræfter ind paa at komme udover det døde Punkt, saa at vi nu endelig, efter at vi have levet under den nuværende Toldlov i 43 Aar, kunne naa til at faa en Reform gennemført og en Reform, som kan være i nogen Maade tilfredsstillende for alle. Jeg siger udtrykkeligt: i nogen Maade tilfredsstillende, thi der er jo ingen Tvivl om, at Resultatet i Virkeligheden vil blive det, at der er ingen, der bliver fuldt tilfredsstillet, alle ville ved Gennemførelsen af en Toldreform blive mere eller mindre utilfredse. Det vil med andre Ord sige, at Idealerne med Hensyn til en Toldreform ville til ingen Sider blive virkeliggjorte. Jeg tror, at det er heldigt, at vi til en Begyndelse stille os det klart for Øje, thi saa er der ingen af os, der, naar vi endelig, som vi haabe, komme til et Resultat, i nogen særlig Grad vil blive skuffet.

Jeg er ikke opfyldt af Begejstring over, at den betydeligste Del af Udgifterne til Samfundets Husholdning tilvejebringes ved Toldindtægterne, allermindst naturligvis ved Told paa Livsfornødenheder, og endnu mindre er jeg begejstret for, at Fabrikanter, smaa og store Kapitalister og Aktieselskaber skulle udnytte Forbrugerne ved en høj Toldbeskyttelse. Men at skære igennem den Beskyttelse, som vi nu have, er i det mindste for Øjeblikket umuligt. Om det nogen Sinde vil blive muligt, er en anden Sag. At komme helt bort fra Beskyttelsen, som der er saa mange, der have ønsket — naturligvis ikke paa en Gang, men successive —, vil vist være umuligt. Men det er ganske naturligt, at man, naar man nærer saadanne Ønsker, ogsaa knytter visse Forhaabninger til et Lovforslag som dette, og selv om man ikke venter at opnaa sine Ønskers Realisation, er der dog en vis Tilfredsstillelse ved at tænke paa og dvæle ved et saadant skønt Maal. Muligheden for helt at komme bort fra Beskyttelse mener jeg altsaa, vi ikke kunne lægge Vægt paa. Derimod kunde der være nogen Mulighed for, at vi naaede frem til at gøre Toldloven simpel, de be-

skattede Artikler faa og Toldsatserne ret lave, ikke mindst for Beskyttelsessatsernes Vedkommende, og derved vilde meget være vundet. Selv om dette kun er et skønt Haab, vil jeg, og jeg haaber mange med mig, stadig under det Arbejde, vi gaa til, have dette Maal for Øje.

Jeg frygter ikke for at gaa med til en Dækning af Statskatterne paa den Maade, som den højtærede Minister har givet Anvisning paa. Jeg vil heller ikke frygte for at gaa med til Dækning af Nedgangen i Udgifterne ved en Formue- og Indkomstskat. Finansministerens Forslag, som det her foreligger til Behandling, er sikkert noget af det bedste, vi have haft, det fyldestgør ikke i den Retning, jeg har paa-peget, men det kunde man heller ikke vente. Den højtærede Finansminister maatte være klar over, at han stærkt maatte begrænse sine Ønsker, hvis han vilde opnaa at faa en Toldreform gennemført. Det forhindrer naturligvis ikke, at vi paa et og andet Punkt kunne søge at komme videre frem ad den paaapegede Vej, end det foreliggende Forslag gaar, og jeg antager ogsaa for vist, at den højtærede Minister ikke vil lægge nogen Hindring i Vejen derfor.

Der er ingen Skatter, som den store Del af Befolkningen mærker mindre til end Toldskatterne, uagtet de i Størrelse langt overgaa alle andre Skatter. I 1905—06, altsaa i det sidst forløbne Finansaar, vare vi oppe paa en Toldindtægt af 37 Mill. Kr. — Toldindtægterne ere i Løbet af de sidste 10 Aar stegne med omtrent 10 Mill. Kr., saa at der viser sig en vældig Fremgang i saa Henseende —, og foruden Toldindtægterne have vi den direkte Beskatning af Brændevin, Øl og Sukker paa omtrent 11 Mill. Kr., saa at Forbrugsafgifterne for Øjeblikket andrage 48 Mill. Kr. Efter min Mening er denne Maade at tilvejebringe Penge paa ganske fortrinlig for Statskassen. Man har ved Toldbeskatningen Kanaler til alle Mænds og Kvinders Lommer, det er et Sugeværk, som stadigvæk benyttes hver evige Dag. Folk udreder smaa og store Afgifter hver eneste Dag til Statskassen ved deres Forbrug. Mange synes, at det er en overordentlig behagelig Maade for Statskassen at komme i Besiddelse af Penge paa, og det er det for saa vidt ogsaa, det gaar let og nemt. Folk tænker ikke saa nøje paa det, den større Del af Befolkningen betaler saadanne Skatter uden at mukke, de vide mange Gange slet ikke, hvad det er, der gaar for sig. Der er mange, der ikke